

Teresa Pallarès Piqué. Subdelegada del Govern Central a Tarragona

“Les dones de Marçà tenim fama de molt caràcter”

> **Nascuda a Marçà, psicopedagoga de professió i política socialista per vocació, ha passat per diferents càrrecs polítics a l'Ajuntament de Reus i als Serveis Territorials de la Generalitat a Tarragona. Va ser nomenada, fa un any i mig, subdelegada del Govern d'Espanya**

L TATE CABRÉ
MARÇÀ La Subdelegació del Govern Central a Tarragona és l'antic Govern Civil. Vostè se sent hereva d'aquella institució?

Nooo. I això que encara hi ha gent que em diu la “Governadora Civil”. Un dels meus objectius és el de canviar aquella imatge tan dura dels antics governadors civils, que per sort ha evolucionat moltíssim, i fer que en totes les competències que encara té aquí l'Estat, els Ajuntaments i les Institucions sentin que està al seu costat.

Creu que quan el Govern Central hagi traspassat totes les competències a la Generalitat es disoldran les seves Subdelegacions?

Hi ha moltes competències que segons la Constitució no són transferibles. Hi hauria d'haver canvis molt importants de legislació perquè això canviés. I mentre existeixi l'Estat de les Autonomies hi haurà subdelegacions.

Vostè és la representant a Tarragona de Montilla o de Zapatero?

En principi sóc una persona del PSC i el meu cap és el president Montilla. Com a partit, i institucionalment, depenc del Govern d'Espanya i el meu cap és el president Zapatero.

I el seu cor de qui depèn?

Del partit, de la gent del partit. El que identifica la meua manera de fer els projectes és la manera del PSC.

Vostè fa quasi 25 anys que viu a Reus però continua visitant els seus pares a Marçà. Quina és l'època de l'any que més li agrada al Priorat?

La primavera. M'encanta l'entrada de l'estiu pels ametllers, que es posen increïbles, l'esclat que fan és fantàstic. Però al Priorat hi ha una característica, que és que les èpoques de l'any estan marcades cadascuna per una olor.

I ho sabria descriure?

L'hivern és l'olor dels molins d'oli, que a mi em recorda moltíssim la meua infantesa. La tardor és indubtablement l'olor de la verema. L'estiu és l'olor del temps tranquil i de la festa: sortir a les nits i que no vingui mai d'una hora. I finalment, la primavera està impregnada per aquella olor dels arbres florits.

I quina imatge de la seva infantesa guarda a la retina?

Les postes de sol a Marçà darrere de la Miloquera: aquella llum intensa, i el contrast que fa amb la terra i els arbres. La llum és diferent aquí dalt, jo potser ho veig així pel meu arrelament a la terra.

Hi ha cap personatge prioratí que admiri especialment?

El Carrasclat. Tot un mite. I a més, estava casat a Marçà. Les dones de Marçà sempre hem tingut fama de tenir molt de caràcter. Dones que han marcat camí. De totes maneres, a més del Carrasclat

hi ha d'altres personatges més recents que m'agradren, com Marçaginé, que escribia, pintava, era escultor, creia en la natura...

Com a psicopedagoga, com definiria el caràcter dels prioratins?

Al Priorat la gent està molt arrelada al territori, és molt positiva, i és molt lluitadora. S'ha hagut de lluitar molt, aquí, des de sempre, per deixar de ser una comarca deprimida. Per això hi ha caràcters molt forts, gent molt marcada per la lluita, i d'altra banda també hi ha molta solidaritat; les persones comparteixen i s'ajuden.

I com a especialista en Turisme, després d'haver tingut cinc anys de responsabilitats en aquest àmbit, creu que el futur econòmic del Priorat passa per les rutes turístiques del vi, per l'agroturisme, pel turisme d'aventura, pel turisme gastronòmic...?

Crec que el Priorat encara té un potencial turístic molt gran per desenvolupar, i que el seu futur passa per saber fer unes promocions turístiques adequades, tant en enologia, com en natura, en tradicions, etc que complementin l'oferta veïna de la Costa Daurada i el Modernisme. Quan un turista ve de lluny posem del Japó, no veu tanta diferència entre les diferents parts del territori, i la nostra marca ha de guardar la seva singularitat però alhora fer-se complementària de les veïnes. •

FOTO: TATE CABRÉ

La poesia de Salvador Estrem i Fa

La imatge més estimada del Priorat que guarda la Teresa Pallarès és la de les postes de sol. El poeta i periodista falsetà Salvador Estrem i Fa, director del diari *Priorat* i assassinat el setembre de 1936 als 43 anys, conegut com a “cantor de les terres prioratines” ens va deixar uns versos molt il·lustratius sobre les postes de sol a la seva obra pòstuma *El crist de la Solitud*:

Les postes del Priorat/ són totes ensangnantades,/ cada dia diferents,/ cada dia renovades,/ color de terra i de foc,/ de vi bullent que s'escapa/ d'entre uns núvols esquincats/ que es desfan a banda i banda,/ com dogues fetes estells/ d'una gran bota esventrada.

La terra del Priorat/ és un aixam de muntanyes,/ muntanyes color d'aram,/ d'aram i d'or i de plata;/ unes tenen el cim blau,/ altres la cresta morada,/ i totes uns claps de verd/ on la vinya viu en calma,/ voltats d'un fosc garrigar/ de fonolls i d'olivardes,/ fariholes, romanins,/ gavarres i argelagues,/ el groc rogenc del fenàs,/ l'espígol com unes llances,/ aquí unes miques de bosc,/ allà un tast d'alzines blanques,/ i al damunt un cel estés/ d'una blavor feta calma...